

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 366

Λευκωσία: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 2 Ιουνίου 1927

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Το επί του εγκλήματος της Πέτρας βούλευμα έδόθη προχθές τας πρωϊνὰς ώρας φέρον αριθ. 296. Το Συμβούλιον άπετελέσθη εκ των κ.κ. Γωάννου Βασιλείου, Βατ. Κυριακού του Λου και Αγγυράκη.

Οι κατηγορούμενοι διά τὸ έγκλημα άνήχοντο κατ' άρχάς εις 39 κατηγορηθέντες επί ληστεία μετάφρονου ήθικη άυτουργία, συνεργεία, παρανόμου όπλοφορία και όπλοληψία.

Του βουλεύματος προτάσσεται εις σήγης του Εισαγγελέως κ. Μαυροπούλη.

Τὸ παραπεμπτικόν μέρος του βουλεύματος έχει ως εξής.

Προκαπέμπονται ενώπιον του πενταμελούς Έφετείου Κερκυρας ως άυτουργοί, διά τήν ληστείαν της Πέτρας οί 1) Αντώνιος Γω. Καψάλης, 2) Δημήτριος Άθην. Παπαός ή Μερμερήτης, 3) Σταύρος Βισ. Στάθης, 4) Ανδρέας Νικολίου Κώστης και 5) Αμπρος Βισ. Στάθης, επικεκηρουγμένοι ληστής, διατισσομένης της διαρκείας της προφυλακίσεως των 4 πρώτων και της συλλήψεως και προφυλακίσεως του πέμπτου.

Επίσης προκαπέμπονται εις τὸ αὐτὸ ως άνω Έφετείου οί άδελφοί Γωάννης και Εὐθύμιος Ρέντζος, επικεκηρουγμένοι λησταί ως ήθικοί άυτουργοί εις τήν αὐτήν πράξιν, διατισσομένης της συλλήψεως των και προφυλακίσεως των.

Επίσης προκαπέμπονται επί συνεργεία εις τήν ληστείαν ταύτην οί 1) Γωάννης Γ. Νάκος ή Παπαγιάννης, ήρουμένος Μονής Προφήτου Ηλία και 2) Στέργιος Άθην. Κουσιώρης (ούτος είναι ὁ άνευρων τὰ χροήματα εις τὸ βουλό Ηλιοδουλι) διατισσομένης της διαρκείας της προφυλακίσεως του.

Παύει προσωρινῶς τήν περαιτέρω δίωξιν κατὰ των 1) Αθανασίου Μιχ. Ρέντζου Γωάννου ή Νάκου Χρήστου Κόκκαλη ή Λεμπέση, ὄν διατάσσεται ή εκ των φυλακῶν άπόλυσις και 2) Κων. Βισ. Δόση ή Φούντα, κατηγορουμένων ως άυτουργῶν δια τήν ληστείαν μετά φόνων.

Επίσης παύει προσωρινῶς τήν περαιτέρω καταδίωξιν κατὰ του Αθανασ. Ανασ. Στέφρου, κατηγορουμένου επί συνεργεία εις τήν άνω πράξιν.

Παύει προσωρινῶς τήν περαιτέρω δίωξιν κατὰ του

κατηγορουμένου Ηλ. Χγ. Αντωνίου Περικλέου, άνω) γου, κατηγορουμένου επί συνεργεία εις τήν ως άνω πράξιν.

Απαλλάσσει τούς 1) Περικλήν Μιχ. Μιχ. Μάστοραν, ὄν διατάσσεται ή άποφυλακίσις, 2) Γεωγ. Νικ. Παλάου ή Λακάντη, 3) Δημ. Απ. Καρμαξ, 4) Βισ. Κων. Νούνη, 5) Σωτ. Α. Τζιμ 6) Φωτ. Παν. Ρέντζου, κατηγορουμένων ως άυτουργῶν εις τήν ως άνω πράξιν της ληστείας μετά φόνων.

Επίσης απαλλάσσει τούς 1) Προγγυριαν Μιχ. Κουλιόν ὄν διατάσσεται ή άπόλυσις, 2) Γεωγ. Χρήστου Ήρικνταφύλλου, υπηρέτηρο Χην, Νικ. Ηέστρου Μίστοραν, 4) Μιχ. Ανδρέου Γσου μάνην, 5) Άθην. Φιλ. Τζιόλων, 6) Απουστ. Φωμ. Τζιόλων, 7) Φωμ. Γεωγ. Τζιόλων, 8) Πηνελόπη Χήραν Άθην. Κατσιώρη, κατηγορουμένους ως συνεργῶν εις τήν ως άνω ληστείαν μετά φόνων.

Επίσης απαλλάσσει τούς 1) Κ. Α. Μητροκόστην, 2) Γεω. Α. Μητροκόστην, 3) Κ. Ντούλαν ή Σακίρον, 4) Ν. Παν. Κόκαλην, 5) Κ. Σιούλα Μπαζην, 6) Φωτ. Κουλιόν ή Μπαρμπορη, 7) Αμπρον Ν. Μπόμπρου, 8) Νικ. Κ. Φερρεντίνο, και 9) Γάσον Χρ. Βέρον, κατηγορουμένους ως άυτουργῶν εις τήν ως άνω πράξιν της ληστείας μετά φόνων.

Παύει πάσαν ποινικήν διαδικασίαν λόγω θανάτου κατὰ των ως συνεργῶν κατηγορουμένων Φιλίππου Γ. Τζιόλα και Απ. Γωάν. Ρέντζου.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ =| ΚΑΙ |= ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Και διά πολλοστήν πλέον φρονίαν οί άρχηγοί των κινήτων άπέδειξαν ότι έμφορῶνται ὑπο πατριωτικῶν πνεύματος και ξεσημάτων τήν άναφύεσαν διαφορῶν εξ άφορηής των άστοχῶν λόγων του κ. Παπαναστασίου, μετά τήν δοθείσαν ὑπ' αὐτου εξήγησιν, ότι οὐδόλος έσκόπει νά ήξην τὸ λαϊκόν κόμμα. Τὸ κόμμα μας, εν τῇ έπιθυμία του, ὄπως συντελέσῃ και αὐτὸ εις τήν σταθεροποίησιν της πολιτικῆς καταστάσεως της χώρας έθεώρησεν επαρκή τήν δοθείσαν εξήγησιν εκ μέρους του κ. Παπαναστασίου και οὕτω άπεφύχθη

έναις άκόμη σκόπελος εκ μέρους της Οικουμένης Κυβερνήσεως.

Κατά τας πληροφορίας μας πρότινον ήμερῶν έγκλήθη τὸ έντὸς του Διοικητηρίου εὐρισκόμενον καφενείον παρά τῇ εις αὐτὸ ὑπαρξιν του άγροτικῶν Αστυν. τμήματος.

Μετά τήν έντὸς του κέντρου της πόλεως και έντὸς του δημοσίου τουτου κτιρίου κλοπήν, δέν εχομεν παρά νά αναμνησθῶμεν και τήν κλοπήν όλοκληρου του δικαστικῶν μεγάρου και παντός άλλου δημοσίου ή ιδιωτικῶν καταστήματος της πόλεως μας.

Τὸν κλαπάντα δὲ ιδιοκτήτην του καφενείου, παρατέμπομεν εις τὸντρόεδρόν του των κερκελων, ὄ οποίος έδωσε και πιστοποιητικόν ικανότητος εις τήν χοροφυλακίσησέως νά τηλεγραφήσῃ και νά ζητήτῃ τήν μη επέκτασιν της Αστυνομίας Πόλεων.

Κάποια Γιαννιώτικη έφημερίδα είδε στον ύπνο της ότι στην Αθήνα οί Ηπειρώτες τόσο ένθουσιάζστησαν κατ' ήλεκτροίστησαν από τον έρχομό του Ελευθερίου Βενιζέλου στην Χαλέπα της Κρήτης, που έτοιμάζονται νά εκδράμουν ως εκεί και νά του προσφέρουν τὰ σεβάσματά των και όλοκληρου της Ηπειρου!

Αὐτὸν τὸν εὐσεβῆ πόθον ή Γιαννιώτικη έφημερίδα σαν ὄνειρο άνοιξιάτικης νυχτός που είαν, τὸ άνεχοσε ως γεγονός στες στήλες της!

Αλλά δυστυχῶς γι' αὐτήν οί Ηπειρώτες των Αθηνῶν δέν εσθάνθησαν κανέναν ένθουσιασμόν και κανέναν ήλεκτροισμόν από τον έρχομόν του κυρίου αὐτου στην Κρήτη και συνεπῶς δέν έτοιμάσεται καμιά εκδρομή Ηπειρωτῶν γιά εκεί! Πέρασαν πλέον οί καρδι που πιστευαν οί Ηπειρώτες στες έπαγγελίες του ψευδομεγα Βενιζέλου!

Και εξ άφορηής αὐτου, δέν δυνάμεθα νά έννοήσωμεν τί θέλουν αὐτά τὰ άλλεπάλληλα τηλεγραφήματα που στέλλονται εις τήν Κυβερνησιν δια τήν παραμονήν της χοροφυλακίης εις Γωάννινα τὰ όποια μάλλον ερεθίζουν κάθε σοβαρῶς σκεπτόμενον παρά διαδέτουν εὐμενῶς ὑπερ της χοροφυλακίης.

Και εις τὸ τέλος της γραφῆς τί θέλει ή άναγραφή εις τον εγγῶσιον τύπον των ψηφισμάτων ὑπερ της χοροφυλακίης της Κρήτης και των Σερβῶν;

Οί διευθύνοντες τὰ κοινά, ὄπως και κάθε εζεφρονῶν άνθροπος άντελήθη πλέον ότι είναι άπολύτως άναγκαία ή επέκτασις της Αστυνομίας Πόλεων εις τῆς πόλεις εν αἰς και εις Γωάννινα και είναι περιττός κάθε θόρυβος.

Τὸ Δάκτεον των Ελληνίδων επανέλαβε τήν Κυριακήν τὸ βούλευμα δια τὸ κοινόν και τήν Δευτέραν προχθές

διά του; μαθητῶν των σχολείων, τήν ώραταν εορτήν του με τους Ηπειρωτικούς χορούς και με τας Ηπειρωτικὰς ένδυμασίας. Η εορτή της Κυριακῆς ήτο από πάσης άπόψεως τελειότερα από τήν της προηγουμένης εβδομάδος και τήν παρηκολούθησεν άρχε τὸς και εκλεκτός κόσμος.

Θά ελέγαμεν τὸ αὐτὸ και διὸ τήν της Δευτέρας, αν ή παρεμβολή μιᾶς άπαγγελίας μεγαλοτάτου ποιήματος περί Μαρμαρωμένου Βασιλεία μετά προλόγου, ή όποία εξήνελησε τήν ύπομονήν κάθε άχροατου, δέν ήρχετο νά χαλάσῃ όλίγον τήν άρμονίαν του προγράμματος.

Και εἰμεθα περίεργοι νά μάθωμεν ποίος ὄ λόγος της επαναλήψεως του ποιήματος αὐτου, άφρῶ τούτου ελέχθη ὑπο του ίδιου κ. Ρίκαη, του και συνθέτου του, εις τήν αίθουσαν του Λυκείου, τήν πρωίαν της Κυριακῆς.

Εἰς τὸ Μετσόβον, ὄπως έλεγε η έπιστολή των Επιτρόπων τήν όποιαν έδημοσιεύσαμεν προχθές ὑπόχουν μερικοί άνθροποι, οί όποιοι διότι ετέθησαν εκποδόν από τήν διαχείρισιν των κοινῶν, τήν όποιαν εἰχον τήν άξίωσιν νά εχουν άνεξέλεκτον, ήρχισαν νά επιτίθενται κατῆς Μητροπόλεως Μετσόβου καὸχι μόνον αὐτὸ αλλά και νά ὑβρίζου πολιτευομένους της περιοχῆς ενός κ Γε. Ψυδα.

Ελπίζομεν ότι εις τούς κυρίου αὐτους θά δοθῇ ένα καλόν μάθημα από όλου πρέπει.

Θά ήθέλαμεν νά συστήσωμεν ε τούς διοργανώσαντας τήν προχθεσινήν γυμναστικήν εορτήν των γυμνασίων εις τὸ Γυμναστήριον, άλλο εις παρομοίας περιστάσεις νά όργωνόντων καλλίτερα τήν ὑπηρεσίαν τῆς δεξιώσεως και νά τήν αναδέτουν ε άνθροπους, οί όποιοι νά γνωρίζο από αὐτά τὰ πράγματα, διότι πορηθήθη προχθές τὸ άποπον προσκλημένοι δημοσίου άρχαι και άλλ να μένουν ὄρθιοι, και άλλοι καθηγται νά άρπάζουν τὰ καθίσματα από διαφόρους γονεῖς και κηδεμόν δια νά τὰ δώσουν εις εὐνοουμένους των.

Τί διάβολο αν οί καθηγηται, π διδάσκουν αὐτά τὰ πράγματα, ε τὰ εφαρμόζουν, τότε ποίος θά κάμη;

Λίαν προσεχῶς θά γίνουν εις Γυμναστήριον Στρατου και Δημ. ποδοσφαιρικοί άγῶνες μεταξύ ποδοσφαιριστῶν της πόλεως των προπονουμένων ὑπο των Ντούλων, τον ένθουσιώδη και άματον φίλαθλον, και των ποδοσφαιριστῶν των Πατρῶν; οἱτινες θά τέλθουν πρὸς τον σκοπόν αὐτον τήν πόλιν μας.

Φαντασόμεθα ότι ή κοινωνία θά προσέβη σύσσωμος εις τὸ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ” ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ Έτησία Συνδρομή

Table with subscription rates: Έσωτερικού Δρ. 75, Έξωτερικού Φρ. 75, Αμερικής Δολ. 5

λόγω άγώνας ένισχύουσα την άλληλικήν προσπάθειαν της νεολαίας μας αλλά και ότι και ο Άήμος και αί λοιπαί στρατιωτικά και πολιτικά άρχαι θα συνεννώσων τās ενεργείας των διά την όσον ένεσει καλύτεραν ύποδοχήν τών ποδοσφαιριστών τών Πατρών.

Ός γνωστόν οι ποδοσφαιριστάί τών Πατρών είχαν νικήση υπό τών τοιούτων της πόλεως μας τό 1925 ότε έβγιναν οι στρατ. άγώνες Β'. Στο ματος στρατού.

Προσκοπική Ζωή

ΠΑΛΙΩΡΗ

Είταν ή 4.30 προινή. Συγκεντωθήκαμε σύμφωνα με την άμοιβήν δώσεαι της προηγουμένης ήμέρας, στό μικρό μας γραφείο. Τό φεγγάρι γυροτρούσεν άθόρυβα έπάνω σεις στεγές, στά μάριμα και τούς λευκούς τοίχους τών σπιτιών και άκόμα έπάνω σεις παράθυρα, ός τό άπαλό προσέφαλο τών άγγελικών ξανθών κεφαλιών τών παιδιών. Οι ήσυχαι μεγάλωναν, έγγιγνόντων μπροστά τον Νουχία άπόλυτη, έρημιά τρομακτική. Αύτή τη στιγμή παίρνει κανείς στή συνείδησή του όλόκληρη στή φρικτότητά της την εικόνα ενός νεκρού κόσμου και γεμίζει άδίστακτα την ψυχή του με ένγενικό θάνασμό, γιά τό μεγάλο Δημιουργό.

Τό χλωμό της λάμπας φως έδινε στήν περιορισμένη άμφοβία του γραφείου κάποια άόριστη μυστικοπάθεια, μιά ότο βλητικότητα που αισθανόμαστε να μάσφιγγει όλους χωρίς να έξέρωμε να πούμε ό ένας στόν άλλο, τούς. Μάς έδενε στό ίδιο περιθώριο, αλλά τόσο μικρό, τόσο ξεχωριστό, τόν ένα από τόν άλλο. Μάς έδινε πείδ συγκεκριμένη έτοι, ανελάσμη της άτομικότητας. Όλοι μαζί στόν ίδιο, έσωτερικό, κύκλο και κλάνας στόν δικό του, έσωτερικό, κόσμο.

Η σκιές μας έβρίσκων στού λευκού τοίχους. Η σιγαλή φωνή που την έπέβαλεν ή όλη προινή σιγαλή μάς έδινε μιά παράδοξη έντύπωση. Πώς είμαστε ονομαίτες, πώς σχεδιάζουμε κάτι αντίθετο πρός ότι γίνεται καθήμερινά. Και άληθινά! Έκείνη τη στιγμή όπως και κάθε όμοια στιγμή, είμαστε έναν ιστάτες από τόν, τούτο τοληρούς. Τίπο διάφορη διαως από τούς άλλους που κατοούν στή διάθεσή των όπλα, βομβες και είναι έτοιμοι γιά καταστροφές. Τα δικά μας χέρια είναι άδειανά. Τα όπλα μας είναι άλλου χρημέ να. Μιά θερμή άγάπη γιά τή φύση και κοντά της μια πεποίθηση, μια θέληση! Με τό όπλα αυτά επαναστατήσαμε, άποσπασθήκαμε από μερικές καθημερινές συνήθειες και είχαμε τό δρόμο της έξοχής. Τή θεωρούμε ως την πείδ άναγεννηστική επανάσταση, κατά τού έναντού μας!...

Έξανήσαμε στις 5. Όλα έμοίριζεν με ταξύ τους άδελφικά τή δημοσία της άνοιξης. Η Άδγη από μακρόν έστρεχε ν' άνοιξη τις μεγάλες θύρες μπροστά στο πύρινο άωμα τού ήλιου. Τό μεγάλο δαμάντι που ένώννει σην κορυφή τό διάδμη της, έρορχε στο γρήγορο τρέξιμο τή άδγη, γοήγοιες στιγμιαίες αντίστροφες. Έτσι έμειρωσε! Τα βήματά μας ήκούσαν βαρεία στό έρηό και σκληρό δρόμο, τόσο σιωπηλό και έρημο. Κι' αυτή τη στιγμή που ό θεορροβός και ή κίνηση, ό δαιμονικός στροφελισμός της ήμέρα, δέν ύπάρχει καταλαβαίνει κανένας π-σο βαρεία είναι τά βήματά του και πώς ήχούν μονότονα και έρηά έπάνω στο άχαρο μονοπάτι της ζωής! Τόν ήχο ό

μους αυτό σβύνει τό άταλό και πράσινο ταπέτ) της άνοιξης. Στο αντίκρουσμα τού πρώτου δέντρου, της πρώτης πρασινισμένης γωνίας, ξαφνικά όλα αλλάζουν μέσα μας και παίρνουν χαρούμενη όψη. Τό πράσινο είναι τό χρώμα της γλκείας της στοργικής έβλίδος. Της έχουμε τόσην άνάγκη σημεια. Είμαστε τόσο κουρασμένοι. Η ψυχή μας έρείλιο, ζωντανεύει την άδύνατη εικόνα μιάς καινούριας πραγματικότητας. Τα πουλιά—γυιάδες φωνές, ρυθμική μουσική ύπόκρουση στό θείο δράμα— την χαρσούσαν με τόν ύπεργείο ύμνο της γαά και της κλωσύνης. Η κοινή μεγαλοπρεπή λιτανεία έτελείται...

Στήν έκτη Μονή τή Φινεσομένης έφθάσαμε, μετά δυό ώρες περίπου. Ο πρώτος τάβιό, τού μιάς έπιταμεί ένα μικρό πρόχειρο πρόγευμα. Θυμούμαστε τό ποιοτικό τήν με άλλους περασμένους καιρούς και ξεθάφουμε τις άνημνήσεις.

Στό έκον μιά μας από τό έρημο αυτό κτίσιο, ό ήτος, το χαρούμενο βιαστικά, τό άναβήσαστο.

Στό δεύτερο μιλούσαμε χαρούμενοι γιά τούσα τάβια. Συναντήσαμε και μερικάς χωρίς τή πιάς έγαυρότητα ένγενικά. Τούς άντ' ποδώσαμε με ένχριστότη τό χρι ενίτο.

Έν δεύτερο σταθμό εκίνουμε στό μικρό καφενείο τού έδρασετα στο δρομίο άνω ως έπάνω από τό Ραδ τόβ. Τα όλίγα έπιταμεί τού σταθμού και ένα καφέ μάς δίδαν καινούριες δυνάμεις. Κι' έξελιγόμενοι χωρίς κανένα αντίστροφο. Η κοινή έπιταμεί άναβήσαστο.

Ο δρόμος αυτός έφηρον τούς διήσκεσε δυό ώρες περίπου γιά τήν πρώτη ύπεροστή Πελπίτα. Χωρίς άνοστα όμορφο, άν και τά δέντρα είναι σπνια. Ο κόσμος άρκετα ένγενικός. Δέν είσαι όμως και κάποια κληρονομική ταχία εια τών άνωτά κανένα, ό όλα τά χρι. Στήν πλατεία έφγε τή μιά δ' έρημιας Πηλιά—Γεόργης, ό καίος βαβαδάτης κ. Τσίμης, και μετ' άλλου, που άρπιδέ μιά πωρομένη άναγμετική δέν είναι πώδη να μάς όδογήσουν στούς μισούς, ένα θαμιάσι τού έπί, που άποτέλει τό όρωότερο, τό πείδ πλούτο και γ' ήφικτο σιμόν τού χωριού. Ο καίος έρημιας—δέν ανήχημα πού τούς τού κάδιν του με τούτη έπίγωση τού προορισμού των—μάς δίδει πολλές πληροφορίες γιά τούς μίλους. Ένας άνήγει στή μονή τής Έκκλησίας τής Νήσου.

(Ανακρίσει)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο Όφθαλμιάτρως κ. Άγγινάνης δέχεται ως παντοτε όδός Λαδωνής 17.

Εύχριστότερον

Αί βουλενοδία άπολόγητα Βιο. Ρίγγα και Βέλλη νόδας αν κίθουτα έκ της πηξιάς: αυτές μερικές σιωφ ρας έπί τή άποκεία τού Βωμιακή Ργγα, εκ φράζονται τās θεωρίας αυτών ένχριστίας γιά τήν βαβιτάτην των ένγενισομένην πρός τή την πόλιν Πιραμινδίας και τό Κοινοτικόν αυτης Συμβούλιον διά τας προεγουμένους αυτός τιμάς τόν κ. Γεωργίου Διοικητήν Ηπείρου τόν τμήσαντα, διά της απουσίας του τήν κηδεύει αυτό, τήν Μουσόν μονικήν Κοινότητα, τήν Τρομηλητική Κοινότητα, τήν Ασχιν τών Αημοσίων διακίθου τήν κ. Γεωργιάδην και τούς κ. Καθ' ής τούς κ. κ. Διεθνήτος τού Αμερικανών Σχολείων, τήν Πανεπαρχιακήν Ένωσιν, τήν Ένωσιν τών Έφεδρων Πολιματών, ως και τήν Ένωσιν Έπιοργών. Έπίσης εύχριστοδοσί θεώρησεν τόν Πρόεδρον και Γιοργόν τών Οικονομικών κ. Γεώργιον Καφαντάρη, τούς Βουλετάς Ιωαννίνων κ. κ. Μυλωνάν, Μάτσωρη Μελάν και Λούλην, πάντας τούς ένδειξιντας άνώτατον τό φιλότηον αυτόων ένδιεφερον κατά τόν θάνατον του ός και πάντες τούς κ. κ. στανδήσασε τρώπον συμμετασχόντες εις τό βαρύ πένθος των.

ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Αθήναι τή 25 Μαΐου 1927

Είναι γνωστόν ότι, ή Κυβέρνησις άνέθεσε πρό καιρού εις Έπιτροπήν έξ ανωτέρων δημοσίων ύπαλλήλων, νομικών, οικονομολόγων και τραπεζιικών τή μελετήση τό ζήτημα τών εις χρυσόν ύποχρεώσεων και ρυθμίση τούτο, κατά τρών κατ' τό μύλλον και ήτιον δίκαιον διά τούς πιστωτάς και τούς δρελλέτας.

Η Έπιτροπή, έπιληφθείσα τού έργου της, έχώρισε τό ζήτημα εις δύο μεγάλας κατηγορίας και διηρέθη εις τσάριθμους Υποεπιτροπάς, έξ όν ή μιν ανέλαβε να μελετήση τό ζήτημα τών εις χρυσόν καταθέσεων παρ' τας διάφορους Τραπεζίας, ή δε έτέρα τό ζήτημα τών ένυποθήκων δαείων εις χρυσόν.

Αί κατά τήν 1 Ιανουαρίου 1923 όρισθέντες εις 5 να νομίσματα καταθέσεις παρ' τας άλλαις, πλην τής Έθνικής, Τραπεζίας τής παλαιάς Ελλάδος, άνερχόμεναι, μετά τόν συμψηφισμόν τών άποιήσεων και ύποχρεώσεων έάσσης Τραπεζής, τόν γερόμενον συνπεσία τού νομοθετικού διατάγματος τού 1923, εις χρυσάς δραχμάς 300.000 περίπου, έχουσι συγκεντρωθή, παρ' τή Έθνική Τραπεζή της Ελλάδος.

Η Έπιτροπή έχει τήν γνώμην δι' αδιαί δόξονά έξοδληθούσν δι' όμολογών εις δραχμάς χρυσάς ή λίρας Αγγλίας, δε αετούς διαρκείας, επί τόκω 20%, ως έγένετο και διά τας παρ' τή Έθνική Τραπεζή της Ελλάδος ομοίως καταθέσεις. Διά τήν λύση ταύτην σδδεμία ύπάρχει αντίρρηση εκ μέρους τών Τραπεζών.

Αντιθέτως όμως τήν Έπιτροπήν άπησχόλησε τό ζήτημα τών όφισισμένων καταθέσεων εις ξένα νομίσματα παρ' τας Τραπεζίας τών Νέων χωρών και ίδιως τής Οθωμανική και τής Τραπεζή Θεσσαλονίκης, αλίτες δέν είχον δεχθή τόν συμψηφισμόν, ισχυρίζόμεναι ότι τό ποσόν τών εις χρυσόν ύποχρεώσεων των ήτο ίσον, άν μη κατώτερον, με τό ποσό των εις χρυσόν άπαιτήσεων των τών όποιας εισέπραξαν οι χαρτινάς δραχμάς. Αί άνωθέντες Τραπεζία έδηλώσαν ότι δέν δύνανται καταθέσεις, έτιμ και δι' όμολογιών δεναστού, δ αριετίας, καθόσον έν τού αυτή περιπτώσει, θα ήρίσταντο σοβαρώτατας ζημίας. Δέχονται όμως τά έξοφλήσουσν άμέσως και εις χρυσόν τας εις λίρας Αγγλίας και φράγκα χρυσά καταθέσεις, τας δε λίρας Τουρκίας, αλί

τιες άποτελοούν και τό καταθέσεων, εις συνάλλαγμα σταντινιουπόλεως.

Η Έπιτροπή έχει γνώμη Τράπεζαι άντι της ύπ αυτών νομείας λύσεως δύνανται να όπως έξοφλήσουσν δι' όμολογεστας διαρκείας τας παρ' ταθέσεις, ύπολογίζόμενων έξ όσματος έγένοντο αυτά, πλην τών Τουρκίας, τας όποιας να ύπαι εις τό πενταπλάσιον ή έξαπλάσιμης τού άργίου. Διά τού τούτου της έξοφλήσεως δέν θα έζημιασεί τας Τράπεζαι, διότι τή διαφορά της λίρας Τουρκίας, οίσουν εκ της διαφοράς τούτο τε. Όσον άφορ' τά ένυποθήκων εις χρυσόν ή έπιτροπή έμπελά κυρίως κατηγορίας τούτων.

Τά δάνεια επί άκινήτων τών ύπηκόων και 3) τά δάνεια εν Έλλάδι παρουσιών τών ξέμων Οθωμανών. Η Έπιτροπή τα μακ αί συζητήσεις, εις ταύτην ληξεν άποτέλεσμα.

Καθ' ήμάς είν ή αξία τών λάδι άκινήτων τών Οθωμανικών είναι μεγαλύτερα της αξίας εν Τουρκία άκινήτων τών ύπηκόων συμφέρει να ύπαι τα επί τούτων δάνεια εις τήν νήν τιμήν τού χρυσού, διά τας άνάδωξο; ή αξία αυτών κατά τό σόμενον συμψηφισμόν, όπότε ληρικόν Δημόσιον θα πληρωσεται.

Είναι άμφίβολον όμως έάν σιν ταύτην θα άποδεχθή ή Κυβέρνησις, τούτω μύλλον κατ' διά της εκ 500000 λίρών άγγυήσεως, έξοφλίσει τήν τμήσιν άυτης διαφοράν τού συμψηφισμοσν. Αντιθέτως δε ή αξία της εν έγκαταλειφθείσης περιουσίας Οθωμανών, άνταλλαγέντων εις μικρότερα της αξίας τών εν έγκαταλειφθείσων περιουσιών λίρών άνταλλαγέντων. Διά τού γισμόν τών επί της περιουσίας ταλλαγέντων Οθωμανών ένυποθήκων χρυσόν δέν θα έρεθώσι μέρηεις εκ μέρους της Τουρκικής βεργησεως, θα μειωθή όμως τή αξία ή περιουσία τών εν Έλλάσφύγων, εις ήν, δύναται της κης της Λαζάνης, άνήκουν τὰ τα τών Οθωμανών.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι 2 Ιουνίου—Εις τήν βουλήν ό κ. Καφαντάρης εισήγηθη τόν προϋπολογισμόν, όστις παρουσιάζει έλλειμμα 49 έκατομύρια δραχ. διά τήν κάλυψιν των άποκατεθείσε διάφορα οικονομικά ήθηρίσματα.

Κατόπιν της εκδηλωθείσης νομομορφοσύνης άξιωματικών, ή Κυβέρνησις άνέστειλε τά μέτρα άποτίθετο να έφαρμογή περ' μεταβολών και άντιστάσεων.

Ο φρούραρχος Πρωτοσύγγελος τοποθετείται Ιωάννινα και ό Σπατάς εις Καβάλλον.

Αύσιον Παρασκευην δημοσιεύονται εις τήν έφημερίδα της Κυβερνησεως, τό Σύνταγμα και οι πίνακες άποτάκτων.

Λόγω της αναχωρήσεως των κ. κ. Μιχαλακοπούλου και Καφαντάρη ή Βουλή διακόπτει τας έργασίας.

